I Poniedziałek okresu zwykłego

Tekst Ewangelii (*Mk* 1,14-20): Gdy Jan został uwięziony, Jezus przyszedł do Galilei i głosił Ewangelię Bożą. Mówił: «Czas się wypełnił i bliskie jest królestwo Boże. Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię!» Przechodząc obok Jeziora Galilejskiego, ujrzał Szymona i brata Szymonowego, Andrzeja, jak zarzucali sieć w jezioro; byli bowiem rybakami. Jezus rzekł do nich: «Pójdźcie za Mną, a sprawię, że się staniecie rybakami ludzi». I natychmiast zostawili sieci i poszli za Nim. Idąc dalej, ujrzał Jakuba, syna Zebedeusza, i brata jego Jana, którzy też byli w łodzi i naprawiali sieci. Zaraz ich powołał, a oni zostawili ojca swego, Zebedeusza, razem z najemnikami w łodzi i poszli za Nim.

«Nawracajcie si? i wierzcie w Ewangeli?»

Rev. D. Joan COSTA i Bou
(Barcelona, Hiszpania)

Dzisiaj Ewangelia zaprasza nas do nawrócenia. «Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię!» (Mk 1,15). Nawrócić się, na co? Lepiej zapytać, do kogo? Do Chrystusa! Tak to wyraził: «Kto kocha ojca lub matkę bardziej niż Mnie, nie jest Mnie godzien» (Mt 10:37).

Nawrócić się oznacza przyjąć z wdzięcznością dar wiary i wprowadzić go w życie poprzez miłość. Nawrócenie oznacza uznanie Chrystusa jedynym Panem i Królem naszych serc, którymi dysponuje. Nawrócenie pociąga za sobą rozpoznanie Chrystusa we wszystkich wydarzeniach w ludzkiej historii, również naszej osobistej, wiedząc, że On jest początkiem, środkiem i końcem całej historii, a przez Niego wszystko zostało odkupione, w Nim jest spełnione. Nawrócenie oznacza życie w nadziei, bo On zwyciężył grzech, zło i śmierć, a Eucharystia jest tego gwarancją.

Nawrócenie zobowiązuje do kochania Pana Boga ponad wszystko na ziemi, z całego naszego serca, z całej duszy i ze wszystkich sił. Nawrócenie zakłada oddanie naszego zrozumienia i woli, aby nasze zachowanie urzeczywistniło biskupie motto papieża Jana Pawła II, Totus Tuus, czyli Cały Twój, Boże mój; i wszystko to: czas, wartości, dobra, marzenia, projekty, zdrowie, rodzinę, pracę, odpoczynek, wszystko. Nawrócić się oznacza więc kochać wolę Boga w Chrystusie ponad wszystko i cieszyć się, wdzięczni za wszystko, co dzieje się od Boga, nawet przeciwnościami, upokorzeniami, chorobami, i widzieć je jako dary, które pozwalają nam jeszcze pełniej wyrażać naszą miłość do Boga: Jeśli Tu tego chcesz, ja też tego chcę!

Nawrócić się wymaga, byśmy jak apostołowie Szymon, Andrzej, Jakub i Jan, «natychmiast zostawili sieci» i

poszli za Nim (por. Mk 1,18), jak tylko usłyszymy Jego głos. Nawrócić się oznacza, że Chrystus jest dla nas wszystkim.

My?li na dzisiejsz? Ewangeli?

- «Tak jak grzechy swoim odorem przytłumiają wartość zbawienia, tak ich szczere wypłakanie przemienia się w cenne złoto» (Święty Grzegorz Wielki)
- «Przygotowanie drogi i przygotowanie naszego życia jest celem samego Boga, jest celem miłości Boga do każdego z nas. On nas nie czyni chrześcijanami spontanicznie. Przygotowuje naszą drogę i nasze życie stopniowo» (Franciszek)
- «Nazywa się go sakramentem nawrócenia, ponieważ urzeczywistnia w sposób sakramentalny wezwanie Jezusa do nawrócenia, drogę powrotu do Ojca, od którego człowiek oddalił się przez grzech. Nazywa się go sakramentem pokuty, ponieważ ukazuje osobistą i eklezjalną drogę nawrócenia, skruchy i zadośćuczynienia ze strony grzesznego chrześcijanina.» (Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 1.423)